

Jozef Jiskra: Baráky a lidi

aneb Eintopf Liberec

Kavárna

Lidé sedí s grácií
po šlechtické linii
upírají zraky
na kávu smíchanou
s oblohou, mraky
a mořskou pěnou
Dort z polárky, večernice
v čaji je hvězd na tisíce

Kavárna Pošta

Zlaté mince cinkají
zákazníci mlaskají
barista - bordelmamá
stáčí hořkost světa
vybledlýma rukama
až bude po něm veta
hořké kávy šálky sivé
snad ty všechny hvězdy sníme

Lógr mě kop do slabin
pociťuji hořký spleen
těchto kulis pohody
jež stojí neměnně
snad skončí ty hody
a dojde ke změně

Řev střev

Fügnerova

Útržky duše suše
vrže mlžně z kaše kašlem
řev střev!

Plast a chlast
slátaný květ
pompéznost umrdličích lebek
vyškráblé oko bezdomáče
domina
klepeta pouta
klovají klevety
rozpustilý smích opilce
drhne jak rozpáraná opice

Spanilá laň bez nohy
ježčí oči koulí z tmy
bouřlivá sopka jímá igelit
vlny nedopalků

kytara beze strun

jede z repráku na plný pecky

Výpary místo dechu

plíce z polystyrenu

pryžové rty gumové panny

polibek kanálu

tady je vše možný

Polívka z kuny

zuby cedí cecky

ujektané přejeté kočky

trpké víno

Dávím vypelichané

smotky vajglů

Inzulina jako metro

odveze a zapomeneš

agituje v žilách

jak Švejtkova anabáze

vyhřívá se v plné kráse

Nebo se po celodenní šichtě

sáhne po vodkové plichtě

z večerky

od večera do dne piji

Bejvák

Kunratická sídliště

Doma sedím

zíráám

jsem singl umaštěný sígr

možná dneska neudělám díru do světa

ale tím že hulím jak komín tovární

udělám díru do svých plic

aspoň

Rozteklá sliznice oční

vrhá v té hodině noční

pohledně pohled tupý

na televizi

kde třepe se mumie

polomrtvá Bohdalka

a kecá nesouvisle

a všichni se chechtají

držkami

já žeru brambůrky

držkou

a čekám až stará umyje nádobí

a pude na lože

Hledání ztraceného času

Krajská vědecká knihovna v Liberci

Šplh schodiště k oblakům

nahuštěnými a vzdutými ideály
hřbety knih co nechodí k ortopedovi
nevětrané studovny
zatuhlé myšlenky
shrbené studentstvo obrýlené
jí vtipnou kaši z knih
jak moli

Moře a moře
shluky papírů
co nikdo nečte léta
ohmatané okraje stránek svrbí
roky tu šoupou po mílích
spařené zbytky bulv koulí spoře
svítí do bachratých vln slabik a slov

Dojím vědění
z výplodů malého mauzolea
vypelichaný Ginsberg
vycpaný Nezval a přecpaný Dumas

Puls

Šaldovo náměstí

V skřeku vražených kolíků
do hrudek půdy z chodníku

hřmot hřimajících cisteren

v bránic a jícnu aut terén

proudí kouře dusot

živé dusí dlaň slot

Stromoví jak ochlupení

obepíná mé trpění

zeminy s vajgly bez určení

i bezdomovce vymočení

popadané listí

stahuje čelisti

Důchodci s taškami

s ptačími hlavami

– kvačí výbor uvítací

tažný pták se z Billy vrací

Oprýskané budovy

spěch je syndrom davový

uzurpnout si svoje místo

kulisou mi velkoměsto

Páry mdlé tu do mě hustí

jsem jako ti kruhoústí

– namačkán na skle tramvaje

Jděte s pokrokem do háje!

Hospodo, matko má!

Radniční sklípek

Ze syrového nebe

vypluli knedlíkové mraky

hordy a hordy se rozplývají

po vrásčitých stolech

co vstřebávají masité dlaně

ustrnulé v betonovém čase

unyle oddechující v prázdnu

Rafije se točí kolem tuřínových hlav

žerou pohledem

a pijí tláskajícíma očima

Rudneme

uvrhnutí v kouř z rozpálených krků

Už nám spadla nám pěna